

Sánchez, Rull i Turull porten al Constitucional la sentència de l'1-O

La defensa demana que se suspengui cautelarment de la condemna mentre l'alt tribunal resol el recurs d'empara, un tràmit que pot durar anys

Els presos de JxCat, al Congrés dels Diputats | Junts per Catalunya

Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull han presentat aquest dimecres el recurs d'empara al Tribunal Constitucional per la sentència del procés que va dictar el Tribunal Suprem el passat 14 d'octubre. Un cop el Constitucional es pronuncii -un tràmit que pot durar anys- els presos podran arribar al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) d'Estrasburg. La resta de defenses presentaran els seus recursos en els pròxims dies i tenen de termini fins al 12 de març. El Constitucional rebrà els recursos d'empara havent resolt ja tots els recursos relacionats amb la instrucció de Pablo Llarena que havien presentat els presos.

En els seus escrits, de més d'un centenar de pàgines cada un i als quals ha tingut accés **NacióDigital**, Sánchez, Turull i Rull demanen que se suspengui la condemna de presó i inhabilitació de manera cautelar mentre es resol el recurs. El tràmit de resoldre pot durar anys i, en el cas dels presos independentistes, quan això passi "ja s'haurà complert una part molt important de la presó i la inhabilitació imposades". És per això, diu el recurs, que la defensa vol que es deixi en suspens l'execució de la pena, recordant que els tres presos ja fa més de dos anys que són a la presó, primer en preventiva i després en sentència ferma.

Jordi Pina, advocat dels presos, alerta que si no s'accepta aquesta mesura cautelar els presos poden passar "un mínim de quatre o cinc anys" esperant que es resolgui el recurs, i això faria perdre al recurs d'empara la seva raó de ser, que és precisament "evitar l'execució d'una

condemna que es considera imposada en vulneració dels drets fonamentals". Així mateix, recorda que els presos han estat en tot moment a disposició de la justícia i la seves sortides no produeixen cap afectació a l'ordre públic ni tampoc hi ha risc de fuga. Recorda, en aquest sentit, que una suspensió de la pena es va acordar en el cas de l'assalt d'ultres a Blanquerna.

Els presos independentistes denuncien vulneracions de drets fonamentals, com ara la discriminació per raons lingüístiques, la vulneració del dret a la llibertat ideològica i a la llibertat, als drets de reunió i de manifestació, al dret de defensa, a la tutela judicial efectiva, el dret al jutge predeterminat per la llei, el dret a un procés amb totes les garanties i a la legalitat penal.

Vulneració de drets

Pel que fa al jutge predeterminat per la llei, els presos consideren que el Tribunal Suprem va assumir una causa per la qual no era competent i això ha provocat que es vulneri també el dret a la doble instància judicial (la causa només l'ha vist el Suprem i no s'ha pogut presentar recurs a una instància superior, perquè no n'hi ha). També s'argumenta una vulneració del dret de defensa, perquè no s'ha permès als acusats respondre en català amb un sistema de traducció simultània, vulnerant també el dret a la no discriminació per raó de llengua.

Sobre el dret de defensa, el recurs diu que els advocats no han pogut tenir accés a la instrucció del jutjat 13, no es va poder contrastar les declaracions testificals amb els vídeos -els vídeos es van veure tots en la fase de la prova documental i això va ser molt criticat per les defenses durant el judici- i per la denegació de proves considerades "pertinents i sol·licitades en temps i forma". Segons la defensa, també es va vulnerar el principi de presumpció d'innocència i de tutela judicial efectiva per les declaracions de membres del govern espanyol sobre els fets per la reiterada omissió del tribunal d'emparar els acusats per aquestes vulneracions.

Els presos també denuncien vulneració del dret fonamental a la legalitat en relació als drets a la llibertat, reunió pacífica i llibertat d'expressió i ideologia per la insuficient determinació del tipus penal de la sedició. La defensa diu que és una "figura decimonònia" i que els tribunals espanyols apliquen normalment el tipus de desordres públics. "Pels acusats resultava imprevisible que la seva actuació pogués classificar-se com a constitutiva d'un delicte tan greu com el de sedició", assegura l'escrit.

La parcialitat de Marchena

Entre els arguments esgrimits per la defensa dels presos hi ha la vulneració del principi d'igualtat d'armes pel tracte que es va donar als advocats defensors. En especial es fa referència a la rigidesa que va tenir el tribunal amb les defenses durant els interrogatoris, mostrant un criteri diferent que amb les acusacions. Així, la Fiscalia va poder preguntar en diverses ocasions per l'afiliació política dels testimonis -"és vostè membre de l'ANC o Òmnium?"- però les defenses no van poder preguntar sobre la relació amb pàgines ultres de la secretària judicial Montserrat del Toro ni per l'activitat a Twitter del perfil Tácito, atribuït a Daniel Baena, l'encarregat d'elaborar els atestats de la Guàrdia Civil.

Així mateix, apunta que es va permetre que alguns testimonis contestessin amb evasives, com Mariano Rajoy, Joan Antonio Zoido o Soraya Sáenz de Santamaría, mentre que a altres se'ls va admetre que podrien cometre fals testimoni. "La presidència va interrompre amb molta major freqüència i predisposició els interrogatoris de les defenses i va tenir una actitud molt més proactiva a l'hora de censurar la defensa en la seva manera de preguntar o d'expressar-se", continua.

En aquesta línia, la defensa de Rull, Turull i Sánchez considera vulnerat el dret a un jutge imparcial perquè no s'han estimat les diverses recusacions que es van formular durant tot el procediment per la sentència, així com pel rol que va assumir el jutge Marchena durant el judici. Consideren que hi va haver falta de parcialitat en la fase d'instrucció i aporten expressions de Pablo Llarena en primera persona del singular, sentint-se part afectada del procés independentista. Aquesta

parcialitat, diu Pina, també va afectar a la sala d'apel·lacions que havia de fiscalitzar l'actuació de Llarena i acusa el jutge Francisco Monterde de ser membre d'una associació de jutges autora de missatges obertament contraris al procés independentista.

Desproporció de la pena

Pel que fa al cas de Jordi Sánchez, el recurs veu una "evident desproporció" en el fet que hagi estat condemnat a una pena tan propera a la imposada als acusats que tenien la condició d'autoritat, i més quan els excessos en què alguns manifestants van incórrer durant el 20-S no es poden imputar a l'exlíder de l'ANC. Això vol dir, continua la seva defensa, que "qualsevol persona que convoqui una manifestació multitudinària de protesta serà candidat a ser considerat inductor a una sedició i castigat amb penes mínimes de vuit anys de presó".

Sobre Jordi Turull, denuncia una vulneració del dret a un procés amb totes les garanties per imposició de penes superiors a les sol·licitades per l'acusació particular, i es queixa que no es desprèn de la sentència quina concreta intervenció hauria tingut en el suposat alçament tumultuari del 20-S. "El senyor Turull no va obrar en cap moment amb el propòsit que es produïssin els citats enfrontaments entre votants i policies", diu sobre l'1-O, i recorda que la pròpia sala reconeix les crides a la calma de l'exconseller.

En aquest sentit, el recurs de Rull remarca que "cria poderosament l'atenció que no se li dispensés el mateix tractament que a altres consellers com Santi Vila, Carles Mundó i Meritxell Borràs, que han estat castigats per desobediència", i més quan tampoc se li van imputar al seu departament despeses associades al referèndum. "La negativa a l'atracament d'un vaixell o la cessió d'un sol local són meres anècdotes que no justifiquen convertir-lo en promotor dels fets jutjats i imposar-li una pena de més de 10 anys de presó", afegeix.

Un procés sense garanties

Una altra vulneració que denunciï Sánchez, Rull i Turull és la d'un procés amb totes les garanties i recorden que parts de la sentència es van filtrar abans de fer-se pública el 14 d'octubre. "Es va fer públic el contingut de la resolució quan encara era susceptible d'experimentar canvis", diu la defensa, que recorda també el context de precampanya electoral en què es trobava la política espanyola en aquelles dates (les eleccions serien el 10 de novembre). En aquest sentit, apunten que el secret de les deliberacions del tribunal és un "pressupòsit bàsic de la imparcialitat i independència judicial i una garantia bàsica del procediment penal", i en el cas del judici del procés es va veure qüestionada per aquestes filtracions.

Rull i Turull, a l'espera del 100.2

Els presos han pogut activar aquesta via un cop el Suprem va descartar anul·lar la sentència de l'1-O, rebutjant els recursos de nul·litat que havien presentat les defenses a finals de gener. L'alt tribunal va negar que s'haguessin vulnerat drets fonamentals, com van argumentar els advocats dels presos, i va reiterar que les penes imposades -de nou a tretze anys de presó- són "proporcionades" als delictes comesos, que buscaven implementar una normativa "antidemocràtica i inconstitucional" amb l'objectiu d'avançar cap a la independència.

Els recursos d'empara arriben quan els presos han començat a accedir a l'article 100.2 del reglament penitenciari. Josep Rull i Jordi Turull són els últims que falten per poder sortir a treballar durant unes hores al dia: ja han presentat la documentació necessària, però la presó de Lledoners encara no s'ha reunit per abordar la seva situació. Sánchez ja ha pogut sortir de permís i ha accedit al 100.2 per treballar en una entitat relacionada amb la reinserció social i l'educació. En una entrevista aquest matí a RAC1, Rull ha avançat que ha demanat sortir per treballar a Terrassa.